

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou napadá žalobce rozhodnutí Komise, jež mu bylo oznámeno dopisem ze dne 2. července 2008, kterým Komise odmítla zpřístupnit názvy a jména společností a jednotlivců dotčených tzv. věcí „Eximo“ uváděné v dokumentech zpřístupněných Komisí žalobci v reakci na jeho původní žalobu

Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí z těchto důvodů:

Především trpí napadené rozhodnutí podle názoru žalobce zjevně nesprávným právním posouzením, jelikož Komise vycházela z jí nesprávně vyložených výjimek stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. b) a čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾, aniž by posoudila skutkové okolnosti nebo vyložila důvody svého odmítnutí. Žalobce dále uvádí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení skutkových okolností zjištěním, že obchodní zájmy dotčených společností a soukromí a integrita dotčených jednotlivců by byla v případě zveřejnění jejich názvů nebo jmen vážně ohroženy. Krom toho žalobce tvrdí, že volbou extenzivního výkladu pojmů „ochrana obchodních zájmů“ a „ochrana soukromí a integrity jednotlivce“ Komise porušila zásadu nejširšího možného přístupu k dokumentům orgánů vytýčenou v čl. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1049/2001.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001 L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03 s. 331).

Žaloba podaná dne 11. září 2008 – Elliniki Nafpigokataskevastiki a další v. Komise

(Věc T-384/08)

(2008/C 301/82)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Elliniki Nafpigokataskevastiki AE Chartofylakeiou (Skaramangas, Řecko), Howaldtswerke-Deutsche Werft GmbH (Kiel, Německo) a ThyssenKrupp Marine Systems AG (Hamburk, Německo) (zástupce: U. Soltész, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- urušit článek 16 rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2008 o opatřeních č. C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 a CP 133/2005), které Řecko přijalo ve prospěch Hellenic Shipyards; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svojí žalobou se žalobkyně domáhají částečného zrušení rozhodnutí Komise C (2008)3118 konečné ze dne 2. července 2008, které se týká šestnácti opatření přijatých Řeckým státem ve prospěch Hellenic Shipyards SA (dále jen „HSY“) a zejména zrušení článku 16 uvedeného rozhodnutí, v němž Komise rozhodla, že záruka náhrady škody poskytnutá konsorciu⁽¹⁾ předchozím majitelem HSY, Hellenic Bank of Industrial Development (dále jen „ETVA“), která získala HSY prostřednictvím smlouvy o nákupu akcií (Howaldtswerke-Deutsche Werft⁽²⁾) a Ferrostaal) v případě navrácení státní podpory ze strany HSY, představuje protiprávní státní podporu a musí být okamžitě ukončena.

Žalobkyně tvrdí, že Komise měla nesprávně za to, že záruka náhrady škody ve smlouvě o privatizaci byla poskytnuta v okamžiku, kdy ETVA byla pod kontrolou státu. Podle žalobkyně byla záruka náhrady škody platně dohodnuta až po privatizaci ETVA a tedy představuje opatření sjednané mezi soukromými osobami, které nelze přičítat Řeckému státu, a nelze jej tedy považovat za státní podporu.

Krom toho, žalobkyně uplatňují, že tvrzení Komise, že dvě oddělená ustanovení v dodatku ke smlouvě o nákupu akcií jsou všeobecným mechanismem, z něhož HSY měla prospěch, je nesprávné. Žalobkyně totiž tvrdí, že obě záruky byly poskytnuty nezávisle na sobě navzájem. Navíc žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně usoudila, že HSY měla prospěch ze záruky náhrady škody, neboť s ohledem na skutkové okolnosti, lze mít za to, že z ní mohla mít prospěch pouze Piraeus Bank.

Žalobkyně argumentují, že Komise se nesprávně domnívala, že HSY byla poskytnuta hospodářská výhoda prostřednictvím záruky náhrady škody, která i) je běžným pojmem soukromého práva; ii) byla poskytnuta po řádně provedeném posouzení; a iii) je v souladu s jednáním soukromého prodejce.

Dále tvrdí, že Komise nesprávně uplatnila čl. 88 odst. 2 ES a čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999, když se zaměřila na Elliniki Nafpigokataskevastiki, která nebyla příjemcem podpory, a nařídila jí záruku náhrady škody ukončit.

Žalobkyně rovněž uplatňuje, že argument Komise týkající se obcházení *effet utile* vrácení podpory spočívá na nesprávném předpokladu, že k obcházení dojde pouhým poskytnutím záruky náhrady škody.

Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně uplatnila článek 296 ES tak, že neumožňuje HSY uskutečňovat v jisté míře soukromoprávní činnost podpůrné povahy za účelem zachování celé loděnice v provozu.

(¹) Toto konsorcium založilo Elliniki Nafpigokataskevastiki za účelem správy holdingu v HSY.

(²) HDW je zcela v majetku ThyssenKrupp Marine Systems, která v roce 2005 rovněž získala akcie Ferrostaal's v Elliniki Nafpigokataskevastiki.

Žaloba podaná dne 1. září 2008 – Evropaiki Dynamiki v. Úřad pro úřední tisky Evropských společenství

(Věc T-387/08)

(2008/C 301/83)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupce: N. Korogiannakis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro úřední tisky Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Úřadu pro úřední tisky Evropských společenství (dále jen „OPOCE“), sdělené žalobkyni dopisem ze dne 20. června 2008, o odmítnutí nabídky žalobkyně předložené v odpovědi na otevřené nabídkové řízení AO 10185 pro „Počítačové služby – Údržba systémů SEI-BUD/AMD/CR

a související služby“ (Úř. věst. 2008/S 43-058884) a o zadání zakázky úspěšnému uchazeči

- uložit OPOCE náhradu škody utrpěnou žalobkyní z důvodu dotčeného zadávacího řízení ve výši 1 444 930 eur;
- uložit OPOCE náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyní v souvislosti s touto žalobou, i když tato žaloba bude zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávaném případě žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí žalovaného o odmítnutí nabídky Evropaiki Dynamiki, předložené v odpovědi na otevřené nabídkové řízení AO 10185, týkající se „Počítačové služby – Údržba systémů SEI-BUD/AMD/CR a související služby“, a zadání zakázky úspěšnému uchazeči. Žalobkyně mimoto požaduje náhradu škody, která byla údajně způsobena zadávacím řízením.

Žalobkyně na podporu své žaloby tvrdí, že zadáním výše uvedené zakázky jinému uchazeči žalovaný nesplnil povinnosti stanovené ve finančním nařízení (¹), jeho prováděcích pravidlech a ve směrnici 2004/18/ES (²) a že porušil zásadu transparentnosti, rovného zacházení a proporcionality.

Žalobkyně mimoto tvrdí, že zadávací orgán porušil svoji povinnost, stanovenou ve výše uvedených prováděcích pravidlech, dostatečně odůvodnit své rozhodnutí. Žalobkyně navíc tvrdí, že zadávací orgán použil kritéria, která nebyla výslovně uvedena v nabídkovém řízení, že pomíchal posouzení se zadávacími kritérii, čímž porušil specifikace zadávacího řízení, a že se dopustil několika zjevně nesprávných posouzení, které vedly k odmítnutí nabídky žalobkyně.

Žalobkyně tedy navrhuje, aby rozhodnutí o odmítnutí její nabídky a udělení zakázky úspěšnému uchazeči bylo zrušeno a aby se žalovanému, kromě náhrady nákladů vzniklých v řízení žalobkyni, uložila rovněž náhrada škody způsobené žalobkyní v důsledku zadávacího řízení.

(¹) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).